

Copiii noștri nu-și doresc etichete

Prof. Jipa Daniela
Liceul Teoretic „Gh. M. Murgoci” – Grădinița cu P.P. nr.4 Măcin

MOTTO: „Educația nu este pregătirea pentru viață, educația este viața însăși!”

John Dewey

Oamenii au nume: Ana, Robert, etc. Cu toate acestea găsim mai la îndemână să folosim etichete pentru a caracteriza persoanele, pentru a le descrie sau chiar pentru a ne adresa lor. E mai ușor să spunem despre cineva: „E țigan, handicapat, țăran, prost, pocăit, etc....” și gata! Le-am pus o etichetă, i-am așezat într-o cutie, știm totul despre ei!

Fiecare copil este unic. Nu ai voie să-l jignești, să-l etichetezi. Dacă reușești, ei vor deveni

OAMENI! Noi, copii și educatoare de la Grădinița cu P.P.nr.4 Măcin, am dezlipit efectiv etichetele pe care le poartă copiii. Am încercat să punem în loc vorbe bune, care-i ajută să se dezvolte frumos, într-un climat pozitiv. Ne-a plăcut nouă, le-a plăcut foarte mult copiilor, care s-au răzvrătit împotriva etichetelor pe care le primesc din partea celor din jurul lor. Nici nu vă imaginați ce impact a avut această acțiune asupra celor mai mari, mai ales. În toate există un început... Trebuie să avem curaj... și dorință...și voință...și putere!

Incluziunea școlară presupune acceptarea de către instituțiile de învățământ a tuturor copiilor, indiferent de apartenență etnică sau socială, religie, naționalitate sau infirmitate și este strâns legată de recunoașterea și acceptarea diversității - condiție normală a conviețuirii umane.

Fiecare copil este diferit și special și are propriile nevoi, fie că este sau nu un copil cu dizabilități. Toți copiii au

dreptul la educație în funcție de nevoile lor.

Mulți dintre noi au o viziune proprie asupra ideii complexe de incluziune. Diversitatea din sânul grupului poate cauza probleme care prezintă riscul de a conduce la neglijare, excludere sau segregare.

Este foarte important pentru grup ca, cei care sunt responsabili de acesta, să lupte împotriva nevoii de excludere care ar putea apărea.

O grădiniță poate fi incluzivă și poate dezvolta practici incluzive în abordarea copiilor, dacă se dorește cu adevărat acest lucru.

Pentru o educație incluzivă, comunitatea și multiplele modalități de intervenție, au un rol hotărâtor în depășirea barierelor de comunicare, a dificultăților de ordin social și economic care ar putea să ducă la marginalizare și segregare.

În acest sens, munca cu preșcolarii trebuie să continue până când nu se vor mai face diferențieri și segregări în cadrul grupului, iar părinții vor accepta toți „colegii” copilului lor.

Este nevoie de educație incluzivă deoarece copiii, indiferent de dizabilități sau dificultatea de învățare, au un rol de jucat în societatea noastră.

Grădinița are ca scop crearea unui program coerent și coordonat de incluziune a copiilor preșcolari cu diferite dizabilități, de alte etnii, proveniență socială, etc. și pregătirea celorlalți copii în vederea acceptării acestora alături de ei, fără diferențe de manifestare comportamentală sau verbală.

Educatorele și, în general cadrele didactice, trebuie să găsească și să utilizeze cele mai bune strategii, coerente, de dezvoltare a conștiinței și a comportamentului copiilor în spiritul toleranței și nediscriminării, a acceptării de șanse egale pentru toți copiii.

Pentru atingerea acestui scop, putem utiliza chiar perceperea diferenței dintre copii ca pe o resursă în sprijinul educației mai degrabă decât ca pe o problemă ce trebuie depășită. De asemenea trebuie să înlăturăm obstacolele din calea incluziunii, obstacole provocate de societate și nu de problemele medicale specifice. Și, nu în ultimul rând, să milităm pentru schimbarea atitudinii față de copilul deficient sau defavorizat social.

Dacă reușim să promovăm o atitudine tolerantă, deschisă, de acceptare și înțelegere firească între copiii cu nevoi speciale (de orice fel) și copiii „normali” (restul grupului), jumătate din muncă este deja făcută. Schimbarea atitudinii față de copilul diferit, reducerea riscului de marginalizare și excluziune socială a copiilor preșcolari cu diferite dizabilități sau de diferite etnii, recunoașterea și respectarea diferențelor culturale prin valorificarea pozitivă a relațiilor de egalitate între copii, vor crea, în viitor, o societate cu adevărat sănătoasă.

Modalități de rezolvare a unor probleme de discriminare:

- Proces instructiv-educativ interdisciplinar zilnic, cuprinzând forme de organizare multiple, desfășurate sub cele trei forme de organizare: jocuri, activități pe domenii experiențiale, activități de dezvoltare personală și activități extracurriculare, cuprinzând toate domeniile de activitate.
- Majoritatea timpului lor liber și nu numai, copiii si-l petrec jucându-se. Jocul reprezintă pentru copii o modalitate de a-și exprima propriile capacități. Prin joc, copiii își pot exprima sentimentele cu privire la felul în care sunt tratați de ceilalți.

În activitatea noastră, ei au făcut un gest simbolic, prin care au rupt etichetele ce le-au fost puse.

Prin scrierea unor mesaje, copiii le transmit celor din jur cum doresc să fie percepuți.

„Așa dorim să fim percepuți!”:

BIBLIOGRAFIE:

- Baban, A., Consiliere educațională, București, 2001.
- Cercel, R., Formarea cadrelor didactice pentru educația incluzivă. Teza de doctorat, Universitatea București, 2009
- Indexul incluziunii școlare (traducere M. Pantea), Centre for Studies on Inclusive Education (CSIE), 2003, <http://www.eenet.org.uk/resources/docs/Index%20Romanian.pdf>. 14